

Κανόνες Επιλογής Ηλεκτρονικού Σπιν

Γνωρίζουμε πλέον ότι οι κανόνες επιλογής υπερφέρονται επί μικροσκοπεία του ελαίου $f_{ES} = \langle \Phi_{\ell}^{(0)} | \hat{I} | \Phi_{\ell}^{(0)} \rangle \equiv d_{\ell s}$ σύμφωνα με την σχέση (43'), όπου \hat{I} η διπλοκλίμακη ροπή του ωσπίτητος. Μεταφράζοντας ο βελγόμενες επί μικροσκοπεία $d_{\ell s}$ αναφέρονται "μεταφράσεις ηλεκτρονικού σπιν" και επίσης μεταφράσεις του ελαίου αυτού αναφέρονται οι κανόνες επιλογής τους οποίους διαπραγματεύουμε εαυτά του επόμενου. Εάν θεωρούσαμε ότι την μαγνητική διπλοκλίμακη ροπή του ωσπίτητος, \hat{I} τότε θα είχαμε πρόσθετα διπλοκλίμακη ροπή του ελαίου $f_{\ell s}$ και θ' αναφέραμε σε μεταφράσεις "μαγνητικού σπιν" (φαινόμενα NMR και ESR). Εάν $d_{\ell s} = 0$ (αυτήτως για γόγας υπερσπιν χύρα) αναφερόμεθα σε "απαγορευμένες" μεταφράσεις του ελαίου αυτού. Είναι συνήθως προτιμώμενη μίση για "επιτρεπτες" μεταφράσεις.

(α) Κανόνες επιλογής υπερσπινίου φορτίου q σε μονοδιάστατο (επίσης δυνατόν άπειρων τομήτων).

$$d_{\ell s} = \langle \Phi_{\ell}^{(0)} | \hat{I}_x | \Phi_{\ell}^{(0)} \rangle = q \int dx \sin \frac{\ell \pi x}{L} x \sin \frac{s \pi x}{L} = \frac{q}{L}$$

όπου L το μήκος του φράκτου.

$$\begin{aligned} d_{\ell s} &= q \frac{q}{L} \int_0^L dx \frac{1}{2} x \left\{ \cos \frac{(\ell-s)\pi}{L} x - \cos \frac{(\ell+s)\pi}{L} x \right\} \\ &= \frac{q}{L} \left[\frac{1}{(\ell-s)\pi^2} \cos \frac{(\ell-s)\pi}{L} x + \frac{x}{(\ell-s)\pi} \sin \frac{(\ell-s)\pi}{L} x \right]_0^L \\ &\quad - \frac{q}{L} \left[\frac{1}{(\ell+s)\pi^2} \cos \frac{(\ell+s)\pi}{L} x + \frac{x}{(\ell+s)\pi} \sin \frac{(\ell+s)\pi}{L} x \right]_0^L \\ &= \frac{qL}{(\ell-s)\pi^2} \left(\cos(\ell-s)\pi - 1 \right) - \frac{qL}{(\ell+s)\pi^2} \left(\cos(\ell+s)\pi - 1 \right) \quad (92) \end{aligned}$$

"H

$$d_{\ell s} \begin{cases} = 0 & \text{έάν } \ell-s \text{ άρτιος} \\ \neq 0 & \text{έάν } \ell-s \text{ περιτός} \end{cases}$$

Δηλ. μεταβολές όρισης στο άξονα αυτό είναι επιτρεπτός
μόνον εάν $l-s \equiv \Delta l = 2k+1$ όταν k ακέραιος

(β) Μονοδιάστατος αρμονικός ταλανωτής βαρέως q

Αρκεί να δούμε και στην περίπτωση του γρότερου γρότερου

$$d_{ls} = \langle \Phi_l^{(0)} | \hat{x} | \Phi_s^{(0)} \rangle = q \langle \Phi_l^{(0)} | x | \Phi_s^{(0)} \rangle$$

Οι αναρτήσεις του αρμονικού ταλανωτή είναι (βλ. σ. 28)

$$\Phi_m = \left(\frac{\sqrt{\beta}}{\pi} \frac{1}{2^m m!} \right)^{1/2} e^{-\beta x^2/2} H_m(\sqrt{\beta} x)$$

όπου $E_n = \hbar \omega (n+1/2)$, $\beta = \frac{m\omega}{\hbar}$ και $\omega = \sqrt{\frac{E}{m}}$. $H_n(\sqrt{\beta} x)$ είναι τα
πυκνωμένα Hermite πολυώνυμα n . Τα τελευταία ικανοποιούν
αναδρομική σχέση

$$n H_n(u) = n H_{n-1}(u) + \frac{1}{2} H_{n+2}(u)$$

όπου $u = \sqrt{\beta} x$ π.χ. Χρησιμοποιώντας την τελευταία προ-
πόση να γράψουμε

$$\begin{aligned} x \Phi_n(x) &= \left(\frac{\sqrt{\beta}}{\pi} \frac{1}{2^n n!} \right)^{1/2} e^{-\beta x^2/2} \frac{\sqrt{\beta} x}{\sqrt{\beta}} H_n(\sqrt{\beta} x) \\ &= \left(\frac{\sqrt{\beta}}{\pi} \frac{1}{2^n n!} \right)^{1/2} e^{-\beta x^2/2} \frac{1}{\sqrt{\beta}} (n H_{n-1}(\sqrt{\beta} x) + \frac{1}{2} H_{n+2}(\sqrt{\beta} x)) \end{aligned}$$

$$\tilde{x} \Phi_n(x) = A \Phi_{n-1}(x) + B \Phi_{n+2}(x)$$

όπου οι αέρς των σταθμών A και B προσδιορίζονται από την
προηγούμενη σχέση. $\Rightarrow A, B$

$$\begin{aligned} d_{ls} &= A \int_{-\infty}^{+\infty} dx \left(\Phi_{l-1}^{(0)}(x) \right)^* \Phi_s^{(0)}(x) + B \int_{-\infty}^{+\infty} dx \left(\Phi_{l+2}^{(0)}(x) \right)^* \Phi_s^{(0)}(x) \\ &= A \delta_{l-1,s} + B \delta_{l+2,s} \quad (53) \end{aligned}$$

Η τελευταία συμπίπτει ότι επιτρεπτός μεταβολές είναι εκείνες
για τις οποίες ισχύει $l-1=s$ ή $l+2=s \Rightarrow \Delta l = \pm 1$.